

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Co/46/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8717206585
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Zol'áková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8717206585.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Zol'ákovej a členov senátu JUDr. Mareka Košča a JUDr. Milana Majerníka, v právnej veci žalobcu: A.. O. G., E.. XX.XX.XXXX, I. D. A. XXX, XXX XX K. S., právne zastúpeného JUDr. Martinom Bašistom, IČO: 37 880 381, advokátom so sídlom Štefánikova 8, 058 01 Poprad, proti žalovanej: W. I., E.. XX.XX.XXXX, I. O. XXX/XX XXX XX S., právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Hudzík & Partners, s. r. o., IČO: 47 251 654, so sídlom Mnoheľova 830/15, 058 01 Poprad, o zaplatenie 12.500,- eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad č. k. 11C/29/2017-94 zo dňa 14.02.2019 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vracia na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom v I. výroku žalobu zamietol. V II. výroku rozhodol, že žalovaná má právo na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100 %, o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom samostatným uznesením.

2. 2.1. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu súdu 07.06.2017 domáhal zaplatenia istiny 12.500,- eur s príslušenstvom. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že 31.01.2017 uzavrel so žalovanou zmluvu o pôžičke, predmetom ktorej bolo požičanie peňažných prostriedkov v hodnote 12.500,- eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť požičanú sumu jednorázovo, bez úrokov v lehote do 31.03.2017. Peňažné prostriedky žalobca žalovanej odovzdal v hotovosti a v celosti bezodkladne pred podpisom zmluvy o pôžičke v prítomnosti známeho, pána X. D.. Predmetnú zmluvu uzavreli v písomnej forme s overenými podpismi. Žalobca dal zároveň overiť zmluvu aj na notárskom úrade O.. U. Č., pričom disponuje len overenou zmluvou. Žalovaná v lehote splatnosti predmet zmluvy nevrátila. Ďalej žalobca uviedol, že nevie ako došlo k strate zmluvy, avšak listiny mal vo svojom aute, kde mala prístup aj žalovaná, resp. boli v druhom aute, ktoré jej požičal v tom čase a má za to, že originálna časť zmluvy bola odcudzená žalovanou.

2.2. Tunajší súd vydal 10.08.2017 platobný rozkaz, č. k. 11C/29/2017-16, ktorým zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 12.500,- eur s príslušenstvom. Proti tomuto platobnému rozkazu podala 07.09.2017 žalovaná odpor, v ktorom uviedla, že si od žalobcu nepožičala žiadne peňažné prostriedky a na úrade vo Veľkom Slavkove boli overené podpisy na dohode o užívaní vozidla Kia Picanto, EČ: D. XXX T., na základe ktorej zaslala na účet žalobcu sumu 1.000,- eur. Žalovaná zároveň namietala, že na predloženej kópii zmluvy o pôžičke nie je jej podpis a pána X. D. nepozná, aj napriek tomu, že sa s ním stretla v reštaurácii D. B. K. D., v bydlisku žalobcu ho nikdy nevidela.

2.3. Na základe vykonaných dôkazov súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno čo sa týka uzatvorenia zmluvy o pôžičke, či vôbec takáto zmluva bola uzatvorená a taktiež neuniesol dôkazné bremeno preukázania, že peňažné prostriedky žalovanej odovzdal. Súd zamietol návrh na vykonanie dôkazu, a to výsluchu svedka pána D., nakoľko súd vychádzal z výpovede z vyšetrovacieho spisu a pán D. by na súdnom pojednávaní nič iné súdu nepovedal a súd považoval jeho výsluch pred orgánmi činnými v trestnom konaní za dostatočný a z dôvodu hospodárnosti konania

súd nepristúpil k výsluchu svedka, keďže súdu nebol predložený originál listiny zmluvy o pôžičke. Ani tvrdenie, že žalovaná originál listiny zobrala žalobcovi z auta sa nezakladá na pravde, nakoľko žalovaná odovzdala a žalobca to potvrdil, pred dovolenkou v Thajsku a 10.03.2017 už žalovaná nemala prístup k motorovým vozidlám, ani kľúčom od nich. Z toho vyplýva, že nemohla zobrať originál zmluvy o pôžičke, nakoľko zmluva o pôžičke musela byť k dispozícii žalobcovi ešte v apríli 2017 a teda čo sa týka listiny zmluvy o pôžičke, súd má za to, že žalobca nepreukázal resp. neunesol dôkazné bremeno pravdivosti svojho tvrdenia. Súd z vyššie uvedených dôvodov žalobu zamietol v celom rozsahu.

2.4. Súd priznal úspešnej žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanovením § 657 zák. č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník, čl. 6 ods. 1, čl. 8, § 137, § 185, § 215 ods. 1, 2, § 255 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok.

4. 4.1. Proti tomuto rozsudku podal prostredníctvom svojho právneho zástupcu v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca namietajúc, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4.2. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, lebo mal vyhodnotiť ním predloženú Zmluvu o pôžičke ako dôkaz, ktorý jednoznačne svedčí o tom, že medzi ním a žalovanou došlo k uzavretiu zmluvy o pôžičke a aj o tom, čo bolo predmetom pôžičky medzi ním a žalovanou. Tvrdenie súdu, že so žalovanou uzavrel zmluvu o výpožičke je absolútne v rozpore s vykonaným dokazovaním a predloženými listinnými dôkazmi a táto skutočnosť je podľa jeho názoru prejavom svojvôle súdu prvej inštancie pri hodnotení dôkazov a skutočností, ktoré boli v konaní vykonané. Priamym dôkazom o odovzdaní sumy vo výške 12.500,- eur žalovanej je jej písomné prehlásenie o tejto skutočnosti, ktoré je obsiahnuté v čl. II Zmluvy o pôžičke zo dňa 31.01.2017, kde žalovaná prehlásila, že svojím podpisom na zmluve potvrdzuje prevzatie sumy vo výške 12.500,- eur v hotovosti a to pred podpisom tejto zmluvy. Nepriamym dôkazom o tom, že žalovanej skutočne odovzdal finančnú hotovosť, ktorá bola predmetom zmluvy o pôžičke, malo byť svedectvo ním navrhovaného svedka X. D., ktorého svedeckú výpoveď však súd odmietol vykonať. Žalobca ďalej uviedol, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku sa nemôže zbaviť pocitu, že súd prvej inštancie vystupuje ako subjekt obhajujúci záujmy žalovanej, čo vyplýva z niektorých jeho vyjadrení uvedených v odôvodnení jeho rozsudku. Podľa jeho názoru sa však súd prvej inštancie žiadnym spôsobom nevysporiadal s tvrdeniami a skutočnosťami, ktoré v konaní tvrdil a preukázal, preto sa domnieva, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie vykazuje podľa jeho názoru znaky nepresvedčivosti a nepreskúmateľnosti, ktoré môžu byť podľa ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR a Ústavného súdu SR príčinou zrušenia napadnutého rozhodnutia.

4.3. Napokon žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 12.500,- eur spolu s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania zo sumy 12.500,- eur od 01.04.2017 do zaplatenia a priznal žalobcovi voči žalovanej náhradu trov konania v konaní pred súdom prvej inštancie a náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % alebo alternatívne zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a dokazovanie.

5. Dňa 09.04.2019 doručila žalovaná prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, v ktorom uviedla, že na svojich tvrdeniach v plnej miere zotrváva, nikdy so žalobcom žiadnu zmluvu o pôžičke neuzavrela a nikdy uvádzanú peňažnú sumu hotovosti od žalobcu neprijala. Žalovaná nepopiera, že bola v uvedený deň 02.02.2017 na Obecnom úrade vo Veľkom Slavkove, taktiež nepopiera, že overovala svoj podpis, ale overenie podpisu sa týkalo úplne inej zmluvy, nie zmluvy, ktorú predložil žalobca. Zároveň žalovaná navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovanej priznal náhradu trov konania.

6. Dňa 01.05.2019 doručil žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyjadrenie k vyjadreniu žalovanej, v ktorom uviedol, že skutočnosti uvedené žalovanou v jej vyjadrení považuje za účelové, nepravdivé a zavádzajúce, ktorými sa žalovaná snaží spochybniť jeho nárok uplatnený v tomto konaní.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej len „CSP“) prejednal podané odvolanie v zmysle zásad daných aplikáciou ust. § 378 a nasl. CSP. Odvolací súd pri prieskume napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie bol v zmysle ust. § 379 a § 380 ods. 1 CSP viazaný rozsahom odvolania i uplatnenými odvolacími dôvodmi (s výnimkou v § 380 ods. 2 CSP)

tak, ako boli uplatnené v zákonnej odvolacej lehote. Odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu bez nariadenia pojednávania. Vychádzal pritom z aplikácie ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, pričom mal za to, že nariadenie pojednávania v predmetnej veci si nevyžadovala potreba zopakovania, či doplnenia dokazovania a ani dôležitý verejný záujem. Na základe takéhoto prieskumu uvedeného rozhodnutia súdu prvej inštancie, i konania ktoré mu predchádzalo, dospel odvolací súd po prejednaní veci v senáte k záveru, že na základe podaného odvolania žalobcu je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie zrušiť a vrátiť mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

8. Tak, ako je uvedené vyššie, žalobca podal odvolanie z dôvodov upravených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP, t. j., že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

9. K odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP odvolací súd uvádza, podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na neutrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces, ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami (IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03). Nesprávnym procesným postupom v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP sa rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednaní veci (to, ako súd viedol konanie) znemožňujúca strane sporu (účastníkovi konania) realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R129/1999 a 1Cdo/202/2017, 2Cdo/162/2017, 3Cdo/22/2018, 4Cdo/87/2017, 5Cdo/112/2018, 7Cdo/202/2017, 8Cdo/85/2018).

10. Odvolací dôvod podľa ust. § 365 ods. 1 písm. f) CSP je daný v prípade nesprávneho postupu súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov vykonaného dokazovania, teda v prípade, ak súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývali alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne nevyšli počas konania nijako inak najavo. Môže sa jednať, tak ako je to aj v predmetnej veci, aj o prípad, keď súd neprihliadol na skutočnosti, ktoré boli preukázané alebo vyšli počas konania najavo inak. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s ust. § 191 ods. 1, 2 CSP alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ust. § 192, 193 a 205 CSP, pričom sa jedná o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke.

11. Napokon k odvolaciemu dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval.

12. Odvolací súd zistil, že závery súdu prvej inštancie, na ktorých založil svoje rozhodnutie, nie sú správne. Nárok uplatnený žalobcom posúdil súd prvej inštancie ako nedôvodný, pričom odmietol vykonať výsluch navrhovaného svedka, ktorý by svojou výpoveďou mohol prezentovať skutočnosti relevantné pre posúdenie danej veci a zásadný dôkaz, akým je v tomto konaní Zmluva o pôžičke zhodnotil nesprávne, opierajúc sa o nepresvedčivé argumenty.

13. V súvislosti s uvedeným nesprávnym záverom súdu prvej inštancie odvolací súd poukazuje aj na odsek 4. odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, v ktorom je okrem iného uvedené, súd pri hodnotení dôkazov jednotlivých a navzájom vychádzal z predloženého kompletného vyšetrovacieho spisu ČVS: F.-XXX/X-K.-Z.-XXXX, a to z dôvodu efektívnosti konania. Súd nespochybňuje, základný princíp zakotvený v čl. 17 Civilného sporového poriadku, v zmysle ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, na druhej strane však dáva do

pozornosti aj čl. 15 ods. 1 predmetného zákona, podľa ktorého dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon.

14. Podľa ustanovenia § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

15. Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že pre uzavretie dohody o pôžičke sa nevyžaduje písomná forma, takže táto zmluva môže byť uzavretá i ústne alebo konkludentným spôsobom. Podstatnou náležitosťou obsahu takejto dohody je okrem označenia zmluvných strán, predovšetkým určenie predmetu pôžičky; z obsahu zmluvy musí vyplynúť i povinnosť dlžníka vrátiť veci rovnakého druhu (peňazí). Keďže táto zmluva je reálnou zmluvou (kontraktom), k jej uzavretiu zákon vyžaduje i skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Dokiaľ k odovzdaniu peňazí nedôjde, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne.

16. Odvolací súd pri posudzovaní otázky dôkazného bremena pochybil, keď zjavne prehliadol, že zmluva o pôžičke je v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka tzv. reálnym kontraktom, to znamená, že k jej uzavretiu sa vyžaduje, aby veriteľ aj skutočne odovzdal predmet pôžičky dlžníkovi. Ak sa tak nestane, medzi zmluvnými stranami právny vzťah z pôžičky nevznikne (k tomu porovnaj napr. rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 30. júna 2010 sp. zn. 3 Cdo 325/2009), a to aj keby všetky náležitosti tohto právneho úkonu (vrátane náležitostí vôle) boli dané. V prejednávanej veci bolo preto pre posúdenie otázky platnosti zmluvy o pôžičke nevyhnutné zistiť, či došlo k jej poskytnutiu - odovzdaniu peňazí. Skutočnosť poskytnutia pôžičky v konaní vždy preukazuje veriteľ, v danom prípade žalobca. Žalobca navrhol k odovzdaniu peňazí vypočuť svedka, čo súd prvej inštancie odmietol, napriek tomu, že pri zmluve o pôžičke a k posúdeniu, či je nárok žalobcu dôvodný, musí sa preukázať skutočné odovzdanie predmetu pôžičky veriteľom dlžníkovi. Súd prvej inštancie tým, že nevypočul žalobcom navrhnutého svedka, odňal mu právo na spravodlivý proces. Z uvedeného dôvodu dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je správne.

17. Vychádzajúc z uvedených skutočností odvolací súd postupom podľa § 389 ods. 1 písm. b), c) rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec v zmysle § 391 ods. 1, 2 CSP vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

18. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie riadiť sa právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v tomto rozhodnutí, opätovne vec prejednať a rozhodnúť s tým, že vykoná dokazovanie výsluchom navrhnutého svedka a zároveň sa vysporiada aj s ostatnými odvolacími námietkami žalobcu, dostatočne zistí skutkový stav a opätovne posúdi záver o dôvodnosti zamietnutia žaloby. Nové rozhodnutie je potrebné riadne a náležite odôvodniť v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP tak, aby bolo presvedčivé.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 CSP).

Dovolať musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).